

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ατομικές μερίδες μελιού οι οποίες περιέχονται σε ενιαία συσκευασία που φέρει όλα τα στοιχεία επισημάνσεως – συμπεριλαμβανομένης της αναγραφής της χώρας προελεύσεως – και οι οποίες δεν πωλούνται μεμονωμένα ως ατομικές συσκευασίες στον τελικό καταναλωτή, ούτε προορίζονται να παραδοθούν μεμονωμένα σε μονάδες ομαδικής εστίασεως, αποτελούν «προσυσκευασμένο τρόφιμο» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας (ΕΚ) 2000/13⁽¹⁾, καθώς και του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΕ) 1169/2011⁽²⁾, το οποίο υπόκειται σε σχετική υποχρέωση επισημάνσεως, ή μήπως τέτοιου είδους ατομικές μερίδες μελιού δεν αποτελούν προσυσκευασμένο τρόφιμο για το οποίο ισχύει υποχρέωση επισημάνσεως, διότι δεν συνιστούν χωριστή μονάδα πώλησεως;
- 2) Προσήκει διαφορετική απάντηση στο ερώτημα αυτό εφόσον στις μονάδες ομαδικής εστίασεως οι εν λόγω ατομικές μερίδες δεν προσφέρονται μόνον ως μέρος έτοιμων γευμάτων για τα οποία καταβάλλεται συνολικό τίμημα, αλλά πωλούνται επίσης μεμονωμένα;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισημάνση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων (ΕΕ L 109, σ. 29).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1169/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με την παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές, την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) 1924/2006 και (ΕΚ) 1925/2006 και την κατάργηση της οδηγίας 87/250/ΕΟΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 90/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της οδηγίας 1999/10/ΕΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 2002/67/ΕΚ και 2008/5/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 608/2004 της Επιτροπής (ΕΕ L 304, σ. 18).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Köln (Γερμανία) στις 9 Μαρτίου 2015 — Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH κατά Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)

(Υπόθεση C-117/15)

(2015/C 198/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα και εναγομένη: Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH

Εφεσίβλητη και ενάγουσα: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Κρίνεται το ζήτημα αν υφίσταται παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29⁽¹⁾ και/ή κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115⁽²⁾ πάντοτε βάσει των ίδιων κριτηρίων, δηλαδή ότι:
 - ένας χρήστης ενεργεί με απόλυτη επίγνωση των συνεπειών της συμπεριφοράς του προκειμένου να παράσχει σε τρίτους πρόσβαση στο προστατευόμενο έργο, την οποία αυτοί δεν θα είχαν χωρίς τις δικές του ενέργειες·
 - η έννοια του «κοινού» αναφέρεται σε έναν απροσδιόριστο αριθμό δυνητικών αποδεκτών και επιπλέον προϋποθέτει έναν αρκετά μεγάλο αριθμό προσώπων. Ο απροσδιόριστος χαρακτήρας του κοινού συντρέχει όταν η παρουσίαση αφορά «το κοινό γενικά», όχι δηλαδή πρόσωπα που ανήκουν σε μια ιδιωτική ομάδα. Η αναφορά σε «αρκετά μεγάλο αριθμό προσώπων» σημαίνει ότι πρέπει να υπερβαίνει ένα ορισμένο ελάχιστο όριο, συνεπώς ένας εξαιρετικά μικρός, πολλώ δε μάλλον ασήμαντος, αριθμός ενδιαφερομένων δεν πληροί το κριτήριο. Η σχετική κρίση δεν εξαρτάται μόνον από τον αριθμό των προσώπων που έχουν ταυτόχρονα πρόσβαση στο ίδιο έργο, αλλά και από τον αριθμό των προσώπων που αποκτούν διαδοχικά πρόσβαση στο έργο·

- η παρουσίαση αφορά ένα νέο κοινό, δηλαδή ένα κοινό το οποίο ο δημιουργός του έργου δεν είχε υπόψη του όταν επέτρεψε τη χρήση αυτού μέσω της παρουσιάσεως στο κοινό, εκτός αν η μεταγενέστερη παρουσίαση πραγματοποιείται βάσει μιας ειδικής τεχνικής διαδικασίας η οποία διαφέρει από αυτήν της αρχικής παρουσιάσεως, και
- δεν στερείται σημασίας, χωρίς όμως και να αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξη παρουσιάσεως στο κοινό, το εάν η επίμαχη πράξη χρήσης εξυπηρετεί εμπορικούς σκοπούς και επιπλέον το εάν το κοινό προσβλέπει στην παρουσίαση και δεν έρχεται τυχαία «σε επαφή» με αυτήν;
2. Σε περιπτώσεις όπως της κύριας δίκης, όπου ο ιδιοκτήτης κέντρου αποκαταστάσεως εγκαθιστά στους χώρους του συσκευές τηλεοράσεως στις οποίες μεταφέρει τηλεοπτικό σήμα, καθιστώντας έτσι δυνατή την παρακολούθηση τηλεοπτικών εκπομπών, πρέπει να εξετάζεται το ζήτημα της υπάρξεως παρουσιάσεως στο κοινό κατά την έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό» του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 ή κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, όταν η εξασφάλιση προσβάσεως στις τηλεοπτικές εκπομπές θίγει τα δικαιώματα δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα μιας πλειάδας ενδιαφερομένων, ιδίως συνθετών, στιχουργών και εκδοτών μουσικών έργων, αλλά και εκτελεστών καλλιτεχνών, παραγωγών φωνογραφημάτων και δημιουργών έργων λόγου, καθώς και των εκδοτών τους;
3. Συντρέχει «παρουσίαση στο κοινό» κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 ή κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115 σε περιπτώσεις όπως της κύριας δίκης, όπου ο ιδιοκτήτης κέντρου αποκαταστάσεως εγκαθιστά στους χώρους του συσκευές τηλεοράσεως στις οποίες μεταφέρει τηλεοπτικό σήμα, καθιστώντας έτσι δυνατή την παρακολούθηση τηλεοπτικών εκπομπών από τους ασθενείς του;
4. Αν σε περιπτώσεις όπως της κύριας δίκης συντρέχει παρουσίαση στο κοινό κατά την ως άνω έννοια: Εμμένει το Δικαστήριο στη νομολογία του σύμφωνα με την οποία δεν συντρέχει παρουσίαση στο κοινό στην περίπτωση της παρουσιάσεως προστατευόμενων φωνογραφημάτων στο πλαίσιο ραδιοφωνικών μεταδόσεων για ασθενείς σε οδοντιατρείο (βλ. απόφαση SCF της 15ης Μαρτίου 2012, C-135/10 ⁽³⁾, EU:C:2012:140) ή σε παρόμοιες εγκαταστάσεις;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (κωδικοποίηση) (ΕΕ L 376, σ. 28).

⁽³⁾ EU:C:2012:140.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Apelacyjny w Warszawie (Πολωνία) στις 9 Μαρτίου 2015 — Biuro podróży «Partner» Sp. z o.o., Sp. komandytowa w Dąbrowie Górniczej κατά Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Υπόθεση C-119/15)

(2015/C 198/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Biuro podróży «Partner» Sp. z o.o., Sp. komandytowa w Dąbrowie Górniczej

Καθού: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów